

Split, 17. rujna 2025.

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Poslovni broj: St-451/2013

Stečajni dužnik: **CIGLANA-SINJ, d.d., u stečaju**, OIB: 88402359413, Sinj,
Put Ruduše 44, *zastupano po stečajnom upravitelju Damiru Vrci*

**Razlučni vjerovnik/
kupac:** **ANTONIO TRADE d.o.o.**, OIB: 11068799555, Split, Brnik 5,
*zastupan po punomoćnici Ivani Marić, odvjetnici u Splitu,
Vukovarska 29*

ŽALBA

protiv rješenja o namirenju od 4. rujna 2025.

1

1x el. putem

I Razlučni vjerovnik je na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče sudova vidio rješenje prvostupanjskog suda o namirenju doneseno u predmetnom stečajnom postupku i objavljeno dana 4. rujna 2025. pod poslovnim brojem St-451/2013-818 ("**Rješenje o namirenju**").

Slijedom navedenoga, razlučni vjerovnik ovim putem u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu protiv Rješenja o namirenju, osporavajući zakonitost predmetnog rješenja u cijelosti i iz svih žalbenih razloga, osobito zbog počinjenih bitnih procesnih povreda, odnosno povreda odredbi Stečajnog zakona i s tim u vezi odredbi Zakona o parničnom postupku koji se primjenjuje sukladno odredbama članka 10. Stečajnog zakona.

II Prije svega, razlučni vjerovnik ističe kako mu Rješenje o namirenju nije dostavljeno sukladno odredbama Stečajnog zakona, odnosno Zakona o parničnom postupku i samoj dostavnoj naredbi iz toga rješenja.

Naime, za razlučnog vjerovnika, neovisno o tome što je ujedno i kupac, propisana je osobna dostava Rješenja o namirenju, što je logično, jer ga se isto osobno i neposredno tiče. Međutim, unatoč odredbama relevantnih propisa i jasnoj uputi iz dostavne naredbe sadržane u Rješenju o namirenju, predmetno pobijano rješenje nije dostavljeno ovdje žalitelju niti osobno niti putem punomoćnice, već je razlučni vjerovnik za isto saznao isključivo putem e-Oglasne ploče sudova.

Opisanim postupanjem, odnosno nedostavom Rješenja o namirenju na zakonom propisan način je počinjena bitna procesna povreda odredbi članka 10. Stečajnog zakona i s tim u vezi odredbi Zakona o parničnom postupku o osobnoj dostavi, zbog čega je pobijano rješenje nezakonito.

DOKAZ: - uvid u spis
- uvid u Rješenje o namirenju

Također, Rješenje o namirenju je doneseno protekom prekluzivnog zakonskog roka od 30 dana propisanog odredbom članka 248. stavka 2. Stečajnog zakona koja je, uvažavajući odredbe članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona, primjenjiva u konkretnom slučaju, sve imajući u vidu činjenicu da je rješenje o dosudi postalo pravomoćno dana 24. lipnja 2025. Slijedom navedenoga, Rješenje o namirenju je doneseno nepravovremeno, odnosno nezakonito je i po toj osnovi.

DOKAZ: - uvid u spis

III Nadalje, razlučni vjerovnik je na javnoj dražbi održanoj u predmetnom stečajnom postupku dana 13. lipnja 2025. kao jedini ponuditelj kupio nekretnine stečajnog dužnika upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Sinj, k.o. Glavice, kako su iste specificirane u pobijanom rješenju te je istoga dana, 13. lipnja 2025., prvostupanjski sud donio rješenje o dosudi nekretnina razlučnom vjerovniku kao kupcu.

Pri tom, napominje se kako je dio nekretnina koje su bile predmetom javne dražbe prodan kao vanknjižno vlasništvo stečajnog dužnika, i to nekretnine označene kao čest. zem. 1682 (udio 8166/9747), 1687 (udio 4210/4280), 1688 (udio 1130/1342), 1681 (udio 183/205), 1886/30 (udio 493/986), 1866/28 ovu česticu izbrisati, 1805/4 (za cijelo) i 1805/5 (udio 230/1554) k.o. Glavice, ukupne površine 15.750 m² te da je s tim u vezi u (sudskim) pismenima koja prileže spisu ovog stečajnog postupka navedeno kako stečajni dužnik posjeduje svu dokumentaciju za uknjižbu predmetnih nekretnina na ime i u korist kupca.

DOKAZ: - uvid u spis

Nakon što je razlučni vjerovnik položio razliku kupovnine sukladno nalogu iz rješenja o dosudi, zatražio je dostavu dokumentacije glede nekretnina u vanknjižnom vlasništvu stečajnog dužnika – dostavljen mu je tek dio tražene dokumentacije i primopredajni zapisnik za nekretnine.

Međutim, razlučni vjerovnik kao kupac do danas nije potpisao dostavljeni primopredajni zapisnik za nekretnine, jer do danas nije dobio svu traženu potrebnu dokumentaciju, s kojom činjenicom je prvostupanjski sud upoznat, odnosno nije mogao ostati neupoznat. Dakle, proizlazi kako nekretnine nisu faktički predane u posjed i vlasništvo ovdje žalitelju kao kupcu, jer istome nisu omogućene sve pretpostavke nužne za uknjižbu prava vlasništva na dijelu kupljenih nekretnina.

Neovisno o navedenome, prvostupanjski sud je dana 17. srpnja 2025., samo dan nakon što je razlučni vjerovnik uplatio kupovninu za nekretnine, donio zaključak posl.br. St-

451/2013-809 o predaji nekretnina u posjed i vlasništvo razlučnom vjerovniku kao kupcu, dakle zaključak je donesen prije nego što je kupcu dostavljena bilo kakva dokumentacija vezana za knjiženje naprijed naznačenih neuknjiženih nekretnina, protiv kojeg zaključka nije bio dopušten pravni lijek pa se navedeni argument ističe u okviru ove žalbe.

DOKAZ: - uvid u spis

IV Nastavno na navedeno, razlučni vjerovnik napominje kako je svjestan odredbi Stečajnog zakona i tijeka stečajnog postupka u kojem je svaka propisana radnja preduvjet sljedećoj te s tim u vezi, ukazuje na pretjerani formalizam u postupanju prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju, odnosno prilikom donošenja Rješenja o namirenju i ranije prilikom donošenja zaključka o predaji nekretnina u posjed i vlasništvo kupcu bez prethodne dostave dokumentacije i potpisivanja primopredajnog zapisnika za nekretnine.

Naime, prvostupanjski sud je, prema shvaćanju razlučnog vjerovnika, a osobito uvažavajući okolnost da je prethodno svakako već bio protekao zakonski rok od 30 dana za donošenje rješenja o namirenju, trebao prije donošenja pobijanog Rješenja o namirenju pružiti svu potrebnu pomoć stečajnom upravitelju i ovdje žalitelju kao kupcu i osigurati sve preduvjete za valjanu uknjižbu prava vlasništva na svim kupljenim nekretninama i tek potom, po utvrđenju da je razlučni vjerovnik kao kupac dobio sve što je platio i što je legitimno očekivao, donijeti Rješenje o namirenju. U protivnom, proizlazi da su potencijalni kupci dovedeni u zabludu lažnim prikazivanjem činjenica kako bi ih se navelo da kupe posljednje preostale nekretnine stečajnog dužnika, pri čemu su se nekretnine različitog pravnog statusa prodavale zajedno što je također upitno s aspekta ispravnosti takve prodaje) i da se stečajni postupak što prije završi.

3

U odnosu na pretjerani formalizam u postupanju prvostupanjskog suda koji je u konkretnom slučaju očigledan i na štetu razlučnog vjerovnika, razlučni vjerovnik ukazuje kako je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj dosadašnjoj praksi učvrstio pravno stajalište prema kojem pretjerani (ekcesivni) formalizam u odlučivanju/suđenju postoji onda kada su pravna stajališta proizvod „mehaničke“ primjene pozitivnog prava, bez uzimanja u obzir konteksta i bez sagledavanja pravnog problema kao jedinstvene cjeline. S aspekta zaštite ustavnih prava podnositelja, ali i s aspekta temeljnih vrijednosti ustavnog poretka Republike Hrvatske, takva je primjena pozitivnog prava na konkretne slučajeve neprihvatljiva (odluka broj: U-III-2184/2009 od 13. studenoga 2014., točka 26.1., „Narodne novine“, broj 145/14).

U odluci broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. („Narodne novine“, broj 25/16), Ustavni sud je utvrdio da je predmet kojim se bavio „ogledni primjer Ustavom nedopuštenog ekcesivnog formalizma koji, općenito govoreći, još uvijek opterećuje rad nadležnih tijela državne i javne uprave, ali i nadležnih domaćih sudova, kad odlučuju o pravima i obvezama stranaka u pravnim postupcima“ (točka 44.). U istoj odluci Ustavni sud ponovio je i načelno pravno stajalište o eksecivnom formalizmu (točke 45. i 46.):

- 45. Ustavni sud već godinama uporno ponavlja da su nadležna tijela, uključujući sudove, dužni tumačiti i primjenjivati mjerodavno pravo, uvijek i bez izuzetka, u svjetlu osobitih okolnosti svakog konkretnog slučaja. Ako je u nekom konkretnom slučaju mjerodavan jedan zakon, ali združeni učinci tog i nekog drugog ili više

drugih zakona izravno utječu na zakonska prava ili obveze stranaka, onda su nadležna tijela, uključujući sudove, bez iznimke dužni tumačiti sve te mjerodavne propise u njihovoj ukupnosti, polazeći od združenih učinaka koje oni proizvode za stranku u svjetlu osobitih okolnosti samog slučaja, stalno imajući na umu da njihove odluke ne smiju dovoditi do nerazumnog i objektivno neopravdanog ishoda za samu stranku, a ponajmanje kršiti njihova ustavna prava ili objektivne vrijednosti hrvatskog ustavnog poretka.

- 46. Ustavni sud podsjeća: pravna sigurnost - zajedno s načelom supremacije prava - podrazumijeva da je pravo stvoreno kako bi se primjenjivalo u praksi na konkretne životne situacije. Iako je apstraktno vrednovanje samog zakonodavstva važno za ostvarenje načela vladavine prava ..., kategoričnost objektivnog prava nikako ne znači da se pravna pravila smiju primjenjivati na konkretne životne situacije toliko nefleksibilno, mehanički i slijepo da postaje nemoguće uvažavati imperativne razumnosti i pravičnosti. U svakom takvom slučaju uvijek će biti riječ o pretjeranom formalizmu protivnom Ustavu."

Razlučni vjerovnik kao kupac je imao legitimna zakonska prava i očekivanja glede nekretnina koje je kupio, a prvostupanjski sud je bio dužan osigurati da se ostvare svi preduvjeti za valjanu uknjižbu prava vlasništva razlučnog vjerovnika kao kupca na svim kupljenim nekretninama, a ne, nakon što je položio kupovninu, kupca u potpunosti zanemariti i mehanički poduzimati daljnje radnje u stečajnom postupku, kako bi se isti što prije okončao.

V Slijedom svega iznesenoga, razlučni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji predmetnu žalbu i da ukine pobijano Rješenje o namirenju i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, uz naknadu troškova žalbenog postupka razlučnom vjerovniku.

4

**Za razlučnog vjerovnika
/kupca:**

TROŠKOVNIK:

Sastav žalbe.....Tbr. 14/3....6.660,00 EUR
uvećano za sudsku pristojbu po odluci suda

